

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Provisio 10. Per adæquationem bonorum, potissimum verò Gratiarum
quibus respondere adæquate obligamur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

tiis & obsequiis æternis prosequendum Deum pro omnibus illis, ita ut illæ quidem suo modo Deo serviant, serviendo nobis usque ad sui perditionem: nos verò rationali jam modo, servamus ipsis, exhibendo servitium & honorem & amorem laudemque pro ipsis, nostro & illarum Deo.

Ex dictis tu jam disce, quantum debitum Dei laudis servitutisque tibi incumbat, ex tot capitibus debitorum, tum ex tot debitis, tum ex tanto numero eorum, quibus debitor es. Quia jam præterita doleri tantum possunt, corrigi autem non possunt; saltem ergo in præsentibus quod tibi superest temporis & vitæ, hoc age & satage, ut omnibus residuis vitæ momentis, totus in laudem & obsequium te effundas, adeo profusè liberaliterque, ut omnibus obligationibus, pro omnibus creaturis apud Deum te exsolvas ac eliberes. Toto mundo, & pro toto mundo, Deum laudando, amando, æstimando, honorando, & omnes ejus voluntates faciundo, sicque semper, ad finem vitæ perseverando,

PROVISIO X.

Per adæquationem Bonorum, potissimum vero Gratiarum, quibus respondere adæquatè obligamur.

Considera Bonorum quæ à Deo accepisti copiam, compelli te, & omnino necessitariam insignem tum sanctitatem ac perfectionem, tum sanctitatis perfectionisque zelum, studium, cupiditatem, qua in re ut magnitudinem obligati-

tionis tuæ cognoscas, debes immensitatem bonorum cognoscere, quæ tanta est, ut abs te nullo modo naturali ingenio dinumerari possit. Neque solum immensitatem quoad numerum & multitudinem, sed etiam quoad varietatem, excellentiam, efficacitatem, quantum ex illis est eratque, intensionem atque perfectionem cognoscere te oportet, quæ etiam sub naturalem tuam cognitionem non cadunt aut vix cadunt, neque tamen ob hoc, tibi obligationem non augent, neque non etiam tuam ignaviam ingratitude non accusant, neque denique non te tuamque industriam, ad insigniter in studio perfectionis coram Deo, & propter Deum, conandum & laborandum excitant.

Considera classes Bonorum Divinorum in te, & iis inspectis, tum numerum tum magnitudinem, tum varietatem eorum, tum demum obligationem tuam aliquantis per dispice. Data sunt igitur tibi à DEO.

1. Bona Naturalia & Supernaturalia.
2. Bona Animæ, Animi, Corporis, Fortunæ.
3. Bona Honestæ. Incundæ. Utilia.
4. Bona Naturæ. Gratia Actualis habitualesque, Gloria.
5. Bona communia cum omnibus, cum multis, cum paucis, propria tibi soli.
6. Bona Essentiæ seu Substantiæ, Potentialium, Operationum.
7. Bona data tibi sine te.
8. Bona data tibi tecum, seu cooperante te.
9. Bona data tibi propter alios.
10. Bona data tibi per alios.

D a

i i. Bona

11. Bona data tibi supra alios.
12. Bona data aliis, propter te.
13. Bona data aliis, per te.
14. Bona præterita, præsentia, futura, terna, temporalia.

In eas bonorum istorum numerum, pretium, varietatem, efficaciam, si potes, & inde metum obligationis tuæ. Neque enim dubitare poteris his & pro his omnibus debitorem te constitutum esse Donatori eorum Deo, debitorem autem obsequii, laudis, honoris, Amoris, non qualiscunque sed eximii, sed summi, sed simpliciter juxta possibilitatem tuam omnis. Ad magis clarioram distinctamque cognitionem & penetrationem hujus tuæ obligationis ad perfectissimum Dei famulatum ex bonis ejus in te collatis pullulantem.

Considera unius tantum generis bona Divina tibi data, bona, inquam, mediolorum atque auxiliorum, seu gratiarum tam habitualium quam (& potissimum) actualium in ordine salutem; perfectionemque curandam, vitamque æternam consequendam. In quo ipso bonorum Dei genere, nolo te omnia, quæ in se considerare, sed solum considera hoc unum. Testatur Dominus noster JESUS Christus, quod si ille suæ prædicationis gratiam Judæis tunc impensam, impendisset Tyriis, Sydoniis, Sidoniarumque, ejusque sociabus civitatibus, illæ in cinere & cilicio poenitentiam de peccatis egissent, Christumque, & Deum, ac ejus fidem & legem agnovissent. Hoc posito.

Sequitur; Judæis tunc à Christo, tantam gratiam, tantaque media ad salutem fuisse obsec-

data, quanta non tantum sufficientia, sed etiam efficacia fuissent ad conversionem tot aliarum gentium.

Sequitur amplius ex dictis; posse, quin & solere Deum uni alicui personæ, (Sanctæ non sanctæ, nihil refert, loquamur tamen nunc de sancta & iusta) posse, & re ipsâ illi Deum dare uni soli, tot ad salutem media, tot gratias, quæ si Deo placuisset, poterant plurimis personis dari, & data, in eis habuissent efficaciam tantam, quantam in una illa persona habere & potuerunt & debuerunt, & nihilominus, (quod ut plurimum fit) non habuerunt. Uti videmus in Mnis Evangelicis, quarum una apud unum servum deposita, acquisivit decem mnas, alia apud alium acquisivit solum quinque mnas, tertia apud tertium nihil acquisivit: non vitio quidem suo, sed ejus qui acceperat ignaviâ.

Jam nunc te ad teipsum ô homo converte. Es Religiosus, talis religionis; quod cum dico, dico te accepisse gratias & media salutis atque perfectionis, tot, & tanta, quot & quanta in centum in mille & amplius etiam homines divisa si à Deo fuissent, multoque magis si integra data essent; omnes illi centum & mille & plures homines servivissent & servirent hodie Deo, tam perfectè sicut tu, immò longè & longè perfectius, exactius, ad suum statum plenius, quàm tu & servivisti & servis hactenus. Ex quo convingo (utinum me ipsum) te unum solum Religiosum, attentis gratiis mediisque tibi à Deo datis, factum esse per eas, & propter eas, Deo tuo debitorem tantæ sanctitatis & perfectionis in Dei obsequio, quæ æquivalent centum & mille &

pluribus perfectionibus sanctitatibusque. Cum autem conscientiam teste non adæquaveris vel unicam sanctitatem, non, inquam, efficaciam gratiarum mediiorumque tibi collatorum, effectu unius condignæ sanctitatis & perfectionis, inde cognosce, quantus tu sis debitor apud Deum, ob gratias tibi ad salutem perfectionemque concessas constitutus? Inde etiam cognosce, quantus debitor sis coram eodem Domino, ob alia & alia innumera beneficia tibi collata. Equidem, si bonum sanitatis oculorum, quo tu polles, pluribus cæcis conferretur à Deo, ii essent hujus beneficii longe quàm tu gratiores. Tanto ergo tu gratitudinis Deo debitor es ob sanitatem visus, quantæ plures, imò omnes cæci essent exhibitores, si visum reciperent.

Quod autem supra exemplificavi in Religiosæ vocationis gratiis & mediis: fateor me amplum nimis adduxisse gratiarum exemplum. Nam idem omninò asserere potest debetque etiam, de unica quapiam gratiâ Dei, de unico instinctu ad bonum, de unico lumine ac dictamine salutari, quo unus aliquis justus donatur (& donatur sæpissimè aliis, aliisque etiam in diem, etiam in horam) quod si datum esset alicui alteri, vel etiam pluribus, plurimisque aliis; ii omnes usi lumine fuissent meliùs, & in majorem suum profectum, inque majus Dei obsequium, quàm is, cui de facto tale quid est à Deo collatum. Unde patet quantopere aggregetur debitum talis Homini coram Deo? patet quantæ sit reus sanctitatis, quia illam non præstitit, patet quantæ debitor fuerit ut præstaret? patet insuper quantæ debitor sit, ut adhuc præstet?

Ex his autem luculenter constat, quid hac in parte faciendum sit illi, qui per tot annorum vitæ suæ decades, tantis gratiis Dei abundavit, & eis non utique satis respondit hæctenus. Hoc utique restat, ut invocato Dei adiutorio, totum se ad hoc convertat, simulque aliquam rationem ineat, hoc est, talem ad acquisitionem perfectionis in Dei obsequio conatum assumat & adhibeat, per hoc, quod adhuc residuum habet vitæ ac temporis, ut præteritarum & præsentium gratiarum beneficentiarumque Dei, vastitatem capacitatemque exæquet.

Quod quidem etsi forsitan re ipsa minus præstabit, non parum tamen coram bono Domino suo faciet, si totum, quod in se est, exclusâ omni negligentia & cessatione, adhibito omni quo prævalet conatu & instantia faciet. Sed ad hoc ipsum præstandum, exuere omnem præteritum in consideratiùs, & negligentius, inordinatiùsque vivendi modum, induere autem & exercere ordinatum, accuratum, præmeditatum, sollicitum & fatigari cessareque nescium oportet. Exstimulante ad id semper semperque, tum brevitate remanentis adhuc ad laborandum vitæ, tum obligationis & debitorum jam explicatâ immani & immensâ mole atque magnitudine.

PROVISIO XI.

*Per profusam Charitatem ac Miserationem
super proximos, peccatores, justos, & in
Purgatorio existentes.*

CONsidera inter innumera charitatis Proximi bona atque officia, hoc etiam esse, quòd